

خطرات تصادفات ترافیکی راهها

ترجمه: معصومه امیرخانی

دفتر ایمنی راهها و حریم

هر ساله حدود ۱/۳ میلیون نفر در نتیجه تصادفات و سوانح رانندگی جان خود را از دست می‌دهند و ۲۰ تا ۵۰ میلیون نفر نیز دچار مجروحیت و انواع معلولیت می‌شوند. بیش از ۹۰ درصد مرگ و میر در این تصادفات در جهان در کشورهای کم درآمد و با درآمد متوسط و در مناطق آفریقا و خاورمیانه رخ می‌دهد، در حالی که این کشورها کمتر از نیمی از وسایل نقلیه جهان را دارا می‌باشند. حتی در کشورهای با درآمد بالا، قشرهای اجتماعی و اقتصادی در سطح پایین‌تر، بیشترین تصادفات راهها را نسبت به هم‌تایان مرفه‌تر خود دارند. همچنین نزدیک به نیمی (۴۶ درصد) از کسانی که در سوانح رانندگی در دنیا کشته می‌شوند، عابران پیاده، دوچرخه‌سواران و موتورسواران هستند و بیش از ۳۰ درصد کشته و مجروحان تصادفات را کودکان و جوانان زیر ۲۵ سال به خود اختصاص داده‌اند. از گروه سنی جوان، مردان نسبت به زنان بیشتر درگیر تصادفات ناشی از رانندگی هستند. در میان رانندگان جوان، مردان جوان زیر سن ۲۵ سال تقریباً ۳ برابر بیشتر از زنان جوان در یک تصادف خودرو کشته می‌شوند.

به منظور توجه به ایمنی راهها، دولت‌ها نیازمند استفاده از شیوه‌ای جامع با دخالت بخش‌های مختلف (حمل‌ونقل، پلیس، بهداشت، آموزش و پرورش) می‌باشند که این امر ایمنی جاده‌ها، وسایل نقلیه و کاربران جاده‌ای را به دنبال خواهد داشت. برخی موارد مهم در رفتار کاربران راه و لزوم توجه به آنها عبارتند از:

سرعت: عابران پیاده ۹۰ درصد شانس زنده ماندن در یک تصادف رانندگی با سرعت ۳۰ کیلومتر بر ساعت و یا پایین‌تر را دارند، اما در یک تصادف با سرعت ۴۵ کیلومتر بر ساعت و یا بالاتر ۵۰ درصد شانس زنده ماندن دارند. توصیه می‌شود در مناطقی که در آن کاربران جاده‌ای یا خیابانی آسیب‌پذیر (به عنوان مثال مناطق مسکونی و اطراف مدارس) وجود دارند با سرعت ۳۰ کیلومتر بر ساعت، خطر تصادف را کاهش داد.

مصرف مشروبات الکلی: افزایش میزان الکل موجود در خون (BAC) حدود 0.04 dL / g احتمال تصادف را افزایش می‌دهد. اجرای پست‌های بازرسی و آزمایش رانندگان می‌تواند تصادفات مربوط به الکل را در حدود ۲۰ درصد کاهش دهد که این امر در کشورهای دارای این مشکل بسیار مقرون به صرفه است.

کلاه ایمنی موتورسیکلت: استفاده از کلاه ایمنی خطر مرگ را تقریباً ۴۰ درصد و خطر ناشی از صدمات شدید را بیش از ۷۰ درصد کاهش می‌دهد. اجرای قوانین استفاده از کلاه ایمنی به طور مؤثر می‌تواند استفاده از این وسیله را بیش از ۹۰ درصد افزایش دهد.

کمر بند و موانع کودک: استفاده از کمر بند ایمنی باعث کاهش خطر مرگ و میر ۴۰-۵۰ درصد سرنشینان جلو و ۲۵-۷۵ درصد سرنشینان عقب خودرو می‌شود. استفاده از محافظ‌های کودک اگر به درستی نصب شده و مورد استفاده قرار گیرد، حدود ۷۰ درصد مرگ و میر نوزادان و ۵۴-۸۰ درصد مرگ و میر کودکان را کاهش می‌دهد.

حواس پرتی در رانندگی: عوامل بسیاری وجود دارد که باعث حواس پرتی راننده و اختلال در رانندگی می‌شود، اما به تازگی استفاده از تلفن همراه توسط رانندگان در سراسر جهان افزایش یافته که این امر تبدیل به یک نگرانی در ایمنی راهها شده‌است. برای مثال طولانی شدن زمان عکس‌العمل راننده به‌ویژه زمان عکس‌العمل در هنگام مشاهده علائم رانندگی یا عدم توانایی در کنترل وسیله‌نقلیه و همچنین عدم توانایی در حفظ مسیر از مضرات کاربرد تلفن همراه

می‌باشد. رانندگانی که از تلفن همراه استفاده می‌کنند به طور تقریبی چهار برابر بیشتر از افرادی که از تلفن همراه استفاده نمی‌کنند در معرض خطر بروز تصادف قرار دارند. استفاده از هندزفری خیلی ایمن‌تر از استفاده دستی از تلفن همراه محسوب نمی‌شود.

در سال ۲۰۱۰ مجمع عمومی سازمان ملل متحد، طی قطعنامه‌ای دهه آتی (۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰) را دهه اقدام برای ایمنی راه نامید. این دهه در ماه مه سال ۲۰۱۱ در بیش از ۱۱۰ کشور جهان با هدف نجات زندگی میلیون‌ها نفر با بهبود ایمنی راه‌ها و وسایل نقلیه، افزایش رفتار کاربران راه و بهبود خدمات اورژانس آغاز به کار کرد. سازمان بهداشت جهانی (WHO) با همکاری کمیسیون‌های منطقه‌ای سازمان ملل متحد نقش کلیدی در تلاش جهانی به منظور حمایت از ایمنی راه‌ها در بالاترین سطح سیاسی بازی می‌کند. اولین گزارش وضعیت ایمنی راه در سطح جهان در سال ۲۰۰۹ ارائه و گزارش دوم که به عنوان گزارش پایش اقدامات سال اول این دهه است، در سال ۲۰۱۲ منتشر شد.

WHO به طور ویژه از فعالیتهای ایمنی راه‌ها در زمینه‌هایی همچون، بهبود ایمنی مدارس حاشیه راه‌ها، کمک به بهبود خدمات اورژانس و بهبود سیستم‌های جمع‌آوری اطلاعات (در هر دو بخش بهداشت و پلیس) حمایت می‌کند. WHO همچنین از دولت‌ها در اجرای سیاست‌ها و برنامه‌های پیشنهادی مؤثر در بهبود ایمنی راه‌ها حمایت می‌کند.

برگرفته از: مرکز رسانه‌های سازمان بهداشت جهانی (سپتامبر ۲۰۱۲)